

UCHWAŁA NR XI/1/2016
RADY MIEJSKIEJ W BIERUNIU

z dnia 24 listopada 2016 r.

w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości w 2017 r., zwolnień z tego podatku oraz zarządzenia poboru podatku w drodze inkasa w 2017 r.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1, art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 446 z późn. zm.) oraz art. 5 ust. 1 i 4, art. 6 ust. 12 i art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych¹⁾ (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 716 z późn. zm.), na wniosek Burmistrza Miasta Bierunia,

RADA MIEJSKA W BIERUNIU
uchwała:

§ 1.1. Określić wysokość rocznych stawek podatku od nieruchomości:

- 1) od gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków, od 1 m² powierzchni - **0,82 zł**;
- 2) od gruntów pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych, od 1 ha powierzchni - **4,18 zł**;
- 3) od gruntów pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego, od 1 m² powierzchni - **0,19 zł**;
- 4) od gruntów niezabudowanych objętych obszarem rewitalizacji, o którym mowa w ustawie z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz. U. poz. 1777) i położonych na terenach, na których miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przewiduje przeznaczenie pod zabudowę mieszkaniową, usługową albo zabudowę o przeznaczeniu mieszanym obejmującym wyłącznie te rodzaje zabudowy, jeżeli od dnia wejścia w życie tego planu w odniesieniu do tych gruntów upłynął okres 4 lat, a w tym czasie nie zakończono budowy zgodnie z przepisami prawa budowlanego, od 1 m² powierzchni - **2,98 zł**;
- 5) od budynków mieszkalnych lub ich części, od 1 m² powierzchni użytkowej - **0,57 zł**;
- 6) od budynków lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej, od 1 m² powierzchni użytkowej - **20,55 zł**;
- 7) od budynków o pow. do 250 m² lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych o pow. do 250 m² lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie: handlu detalicznego, gastronomii, usług świadczonych na rzecz ludności, objętej wpisem do CEIDG, od 1 m² powierzchni użytkowej - **19,40 zł**;
- 8) od budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym, od 1 m² powierzchni użytkowej - **10,00 zł**;
- 9) od budynków lub ich części związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń, od 1 m² powierzchni użytkowej - **4,35 zł**;
- 10) od pozostałych budynków lub ich części, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego, od 1 m² powierzchni użytkowej - **4,00 zł**;
- 11) od budowli sieci kanalizacji sanitarnych służących do zbiorowego odprowadzania ścieków - **0,1 %** ich wartości;
- 12) od pozostałych budowli - **2%** ich wartości.

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1/ dyrektywy 92/106/EWG z dnia 7 grudnia 1992 r. w sprawie ustanowienia wspólnych zasad dla niektórych typów transportu kombinowanego towarów między państwami członkowskimi (Dz. Urz. WEL 368 z 17.12.1992 r.),

2/ dyrektywy 1999/62/WE z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowania niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (Dz. Urz. WEL 187 z 20.07.1999 r.). Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie – z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej – dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

§ 2.1. Zarządzić pobór podatku od nieruchomości na terenie gminy w drodze inkasa.

2. Powołać trzech inkasentów:

- 1) Urszulę Podbiół - zamieszkałą w Bieruniu przy ul. Jagiełły 24;
- 2) Krzysztofa Kałę – zamieszkałego w Bieruniu przy ul. Bohaterów Westerplatte 81;
- 3) Bieruńskie Przedsiębiorstwo Inżynierii Komunalnej Sp. z o.o. z siedzibą w Bieruniu przy ul. Wł. Jagiełły 13.

3. Ustalić wysokość wynagrodzenia za inkaso podatku od nieruchomości dla inkasentów Urszuli Podbiół i Krzysztofa Kałę w wysokości 8 % prowizji od pobranych kwot podatków oraz dla Bieruńskiego Przedsiębiorstwa Inżynierii Komunalnej Sp. o. o. w wysokości 3% prowizji od pobranych kwot podatków.

§ 3.1. Zwolnić z podatku od nieruchomości:

- 1) budynki lub ich części oraz grunty zajęte na działalność polegającą na świadczeniu i wykonywaniu zadań w zakresie ochrony przeciwpożarowej;
- 2) budynki lub ich części oraz grunty zajęte na potrzeby ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz ochrony przeciwpowodziowej;
- 3) budynki lub ich części oraz grunty wykorzystywane na potrzeby działalności statutowej w zakresie sportu i kultury fizycznej;
- 4) budynki lub ich części oraz grunty zajęte na działalność, o której mowa w art. 1 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 406 z późn. zm.);
- 5) budynki lub ich części oraz grunty zajęte na działalność, o której mowa w art. 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 163 z późn. zm.);
- 6) budynki lub ich części oraz grunty zajęte na wykonywanie zadań wymienionych w art. 7 ust. 1 pkt 8, 10 i 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 446 z późn. zm.);
- 7) budynki lub ich części oraz grunty zajęte na działalność, o której mowa w art. 2 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1457 z późn. zm.);
- 8) budynki lub ich części zajmowane na prowadzenie działalności gospodarczej, z których dochody z najmu przeznaczone są na cele statutowe w zakresie realizacji zadań publicznych z dziedziny sportu, kultury fizycznej, kultury, ochrony środowiska;
- 9) części budynków szkolnych zajęte na gabinety profilaktyki zdrowotnej i pomocy przedlekarskiej.

§ 4.1. Jeżeli zwolnienia z § 3 lub niższe stawki z § 1 ust. 1 pkt 7 i pkt 11 dla podatników będących przedsiębiorstwami stanowią pomoc publiczną to są stosowane jako pomoc de minimis. Pomoc de minimis jest różnicą pomiędzy stawką podstawową z § 1 ust. 1 pkt 6 uchwały a stawką preferencyjną z § 1 ust. 1 pkt 7 uchwały.

2. Udzielenie tej pomocy może nastąpić zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013 r.) tylko w przypadkach określonych w Załączniku do tej uchwały.

§ 5. Przedsiębiorstwem jest każda jednostka wykonująca działalność gospodarczą niezależnie od jej formy prawnej i sposobu finansowania.

§ 6. Wykonanie uchwały powierzyć Burmistrzowi Miasta Bierunia.

§ 7. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego i wchodzi w życie z dniem 1.01.2017 r.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Bieruniu

Adam Rozmus

Załącznik do Uchwały Nr XI/1/2016
Rady Miejskiej w Bieruniu
z dnia 24 listopada 2016 r.

§ 1.1. Pomoc może być przyznawana przedsiębiorstwom we wszystkich sektorach, z wyjątkiem:

- 1) pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w sektorach rybołówstwa i akwakultury, objętych rozporządzeniem Rady (WE) nr 104/2000 [1];
- 2) pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom zajmującą się produkcją podstawową produktów rolnych;
- 3) pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w sektorze przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych w następujących przypadkach:
 - kiedy wysokość pomocy ustalona jest na podstawie ceny lub ilości takich produktów nabytych od producentów podstawowych lub wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorstwa objęte pomocą,
 - kiedy przyznanie pomocy zależy od faktu przekazania jej w części lub w całości producentom podstawowym;
- 4) pomocy przyznawanej na działalność związaną z wywozem do państw trzecich lub państw członkowskich, tzn. pomocy bezpośrednio związanej z ilością wywożonych produktów, tworzeniem i prowadzeniem sieci dystrybucyjnej lub innymi wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności wywozowej;
- 5) pomocy uwarunkowanej pierwszeństwem korzystania z towarów krajowych w stosunku do towarów sprowadzanych z zagranicy.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność w sektorach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 lub 3 załącznika do uchwały, a także działalność w jednym lub większej liczbie sektorów lub w innych obszarach działalności wchodzących w zakres stosowania rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 niniejsza uchwała ma zastosowanie do pomocy przyznanej w związku z działalnością w sektorach lub obszarach działalności wchodzących w zakres stosowania rozporządzenia, pod warunkiem, że państwo zapewni za pomocą odpowiednich środków, takich jak rozdzielenie działalności lub wyodrębnienie kosztów, by działalność w sektorach wyłączonych z zakresu stosowania niniejszej uchwały nie odnosiła korzyści z pomocy de minimis przyznanej zgodnie z niniejszą uchwałą.

§ 2. Całkowita kwota pomocy de minimis przyznanej przez państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu nie może przekroczyć 200 000 EUR w okresie trzech lat podatkowych (w sektorze drogowego transportu towarów nie może przekroczyć 100 000 EUR w okresie trzech lat podatkowych).

§ 3. W celu skorzystania z pomocy podatnik winien w terminie przewidzianym w przepisach prawa przedłożyć deklarację z podatku od nieruchomości lub informację w sprawie podatku od nieruchomości oraz uczynić zadość obowiązowi wynikającemu z art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 1808). Podmiot ubiegający się o pomoc de minimis zobowiązany jest również do przedstawienia zaświadczeń/oświadczeń o pomocy de minimis w rolnictwie i rybołówstwie, jakie otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc oraz w ciągu dwóch poprzedzających go lat albo oświadczeń o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie.